

гръцката азбука, а отчасти измислилъ самъ. Послѣ това съчинителтъ разказва кои именно букви сж земени отъ гръцката азбука и кои сж притурени. Но най-важни въ тая статия сж отговорите на Храбра, които той изрича противъ неприятелите на славянското развитие. Неприятелите говорятъ: „чесо моуже сжть словѣнски писмена (книги). Разбира са, че тѣхъ не е сжтворилъ богъ, или ангели, и оице „и жде отъ кона сжть“ (ископи, отъ вѣка), като жидовските, римските и едниските, „иже сжть отъ самага бога“, който е повѣдѣлъ да са пишатъ книги само на три езика, които сж освѣщенни съ надписътъ на Христовиятъ кръстъ.“ Храбрь, като са старе да докаже противното, говори, че едниските писмена сж написани отъ погани идолопоклонници, а славянските отъ свѣти мъже. Съществува мнѣние, че Иоанъ Екзархъ Български и Храбрь сж едно исто лице и че прилагателното Храбрь са е давало на енергическите проповѣдници. Иле отчасти са сжглашаваме съ това мнѣние (гл. стр. 34 и 35), защото имаме множество причини да мислиме така, а не друго-яче. Въ манастирътъ Намцу (въ Ромѣния) са намира евангелие, написано въ XVII вѣкъ, въ което намираме слѣдующите рѣдове: Сіе евангелие списано бысть Діописіемъ геромонахомъ храбримъ.“ Трѣба да кажеме и това, че ако отдѣляваме по-горе Иоана Екзарха отъ черноризца Храбра, то правиме това по обичайтъ на досегашните археологически изслѣдователи.

6. Козма, пресвитеръ български. Козма е живѣлъ едновременно съ „Черноризца Храбра“, т. е. въ онова време, когато още сж живѣде мюзина, които сж познавале лично Иоана (Екзарха). Той е на-